

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg vil blot oplyse hr. Poul Nødgaard om, at i den periode frem til 1988, hvor jeg havde ansvaret for Tvind – og det havde jeg altså frem til 1988 – forelå der en rigsrevisionsberetning, som frikendte Tvind. Den kom i begyndelsen af 1980'erne.

Så forskellen på dengang og nu er, at dengang forelå der en rigsrevisionsberetning, der frikendte Tvind; i dag foreligger der en rigsrevisionsberetning, som mildest talt gør det modsatte.

Det eneste af Tvind, som jeg efter 1988 beholdt under min ressort, var Det Nødvendige Seminarium, og med Folketingets bistand fik jeg som bekendt nedlagt det i 1989. At Tvind så i begyndelsen af 1990'erne åbenbart har ladet seminariet fortsætte – idet man dog lod eleverne indskrive, som om de var højskoleelever – er jo en meget graverende sag, hvis det viser sig at være rigtigt.

Jeg vil i øvrigt kun ønske ministeren tillykke med denne lovgivning.

Det er beklageligt, at en lovgivning, der i så mange år har virket til alles tilfredshed og rummet alle de forskellige arbejdsmodeller, man har haft for de frie skoler, nu skal strammes op, fordi den er blevet misbrugt. Men der er ikke andet at gøre end at stramme den op, og det kan jeg også forstå at der er bred tilslutning til.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Efter at hr. Bertel Haarder nu har været på talerstolen, kunne jeg godt være blevet nede. Jeg skal ikke forsvare det, hr. Haarder har gjort i sin ministertid, men det er jo nu klarlagt for hr. Poul Nødgaard, at Rigsrevisionen på det tidspunkt netop frikendte Tvind.

Og jeg skal ikke forlænge debatten om Tvind unødigt, for jeg synes, forslagene nu skal gennemføres, og så må vi jo se, om dét hjælper på situationen. Det håber jeg inderligt at det gør, men det er et moralsk at komme igennem og en meget svær balancegang, hvis de velopdragne skoler, som jeg sagde tidligere, ikke skal ødelægges. Derfor håber jeg, at det ikke unødigt går ud over de velopdragne skoler.

Frihed er det bedste guld, som man jo siger, og som bekendt går Fremskridtspartiet meget stærkt ind for den personlige frihed og frihed i det hele taget, men under ansvar, og det er netop det »under ansvar«, Tvindkoncernen åbenbart har glemt, ser det ud til.

Så vi ønsker ministeren held og lykke med det videre arbejde.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Når jeg beder om ordet, så er det, fordi jeg føler, at hr. Bertel Haarders og min hukommelse er lidt på kollisionskurs, og derfor kunne jeg godt tænke mig at stille hr. Bertel Haarder to spørgsmål – af hensyn til min egen hukommelse, for jeg har desværre ikke taget papirerne med:

For det første om det rent faktisk ikke var sådan, at Rigsrevisionens interesse for Tvind i 1980'erne, endda i to omgange, centrerede sig meget om Den Rejsende Højskole og hele problematikken i forbindelse med, at man efterlod elever i udlandet osv.

For det andet om man ikke i de situationer koncentrerede sig meget om fonden, altså Fælleseje, og ikke præcis om, hvordan og hvorledes de enkelte skoler håndterede situationen.

Det kan være, at jeg husker forkert, men sådan husker jeg den indsats, der hidtil har været gjort på området.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Jeg har ikke medbragt rapporten, men så vidt jeg ved, vedrører den også, om der var en lov-mæssig forvaltning af statens midler på Tvind-skolerne. Og så vidt jeg husker, var et af resultaterne af denne rapport, at man strammede skat-telovgivningen, sådan at det ikke blev så let at sætte penge til side skattefrit. Tvindskolerne lod jo lærerne indgå forsørgelseskontrakter, og så kunne de afstå op til halvdelen eller måske endda 70 pct. af deres indkomst til fællesskabet, og disse penge blev så ikke beskattet, men gik til fællesskabet. Det var den ene opstramning.

Der var jo talrige sager vedrørende Tvind. Jeg kan også huske, at nogle elever klagede over, at de skulle betale for hele skoleopholdet forud, og at de så ikke kunne få pengene tilbage, når de opdagede, at de fik dårlig undervisning eller dårlig mad og så rejste deres vej. Det fik vi også klaret meget hurtigt.

Det er derfor, jeg har tilladt mig at sige til en avis, at når det gælder Tvindskolerne, må man sove med bukserne på og have kosten liggende ved siden af sengen, sådan at man hele tiden kan komme efter dem.

Men når det gælder overholdelse af reglerne, blev Tvind altså frikendt af Rigsrevisionen i begyndelsen af 1980'erne.